

Els barris perifèrics reivindiquen el seu espai a Temps de Flors: «També formem part de Girona»

Pont Major, Girona Est, Santa Eugènia i Taialà formen part del recorregut amb propostes comunitàries lluny dels espais més concorreguts del Barri Vell

La proposta de Girona Est es diu backESTage Girona i representa la façana de la Catedral, amb unes escales decorades amb flors que simbolitzen els cinc barris del sector. A les escales hi ha 10.000 pines de fusta amb noms de veïns, infants de les escoles i entitats que han participat en el projecte. «Estem darrere de les muntanyes i no és visible la Catedral. Per això volíem fer aquesta Catedral en versió petita», explica Jeanette García Pérez, una jove de 20 anys, i una de les impulsores de la iniciativa. García explica que el nom juga amb el concepte anglès de backstage, «com darrere del públic i darrere del teatre», però també amb la ubicació del barri. «Estem darrere de les muntanyes i no és visible la Catedral. Per això volíem fer aquesta Catedral en versió petita», apunta. La instal·lació, afegeix, també és «una mena de metàfora» per recordar que Girona Est «també forma part de Girona». La iniciativa de participar a Temps de Flors va començar fa tres anys a partir d'un grup de veïns del sector i de la Fundació. Enguany hi han participat una quarantena de persones de totes les edats. García explica que s'hi han sumat nenes de set o vuit anys, però també gent gran que s'acostava per passar l'estona i veure com avançava el muntatge. La proposta també vol convidar els visitants a acostar-se al barri sense prejudicis. «Volem que la gent vingui sense por, sense cap mena de prejudici», defensa García. «Aquí no ens mengem a ningú», remarca. Tot i valorar positivament la participació a Temps de Flors, la gironina reclama millores en el transport públic durant els caps de setmana, quan assegura que els autobusos passen cada hora, i demana freqüències de quinze minuts o mitja hora. A Pont Major, la participació a la mostra també es viu amb orgull. El barri compta enguany amb dues propostes dins el recorregut. Una és El món subterrani de la cigala, impulsada per l'aula artística infantil de Pont Major, i l'altra és Tramant Girona, un projecte de bioconstrucció fet amb fusta i fibres vegetals entramades amb alumnes de centres educatius del barri. El president de l'associació de veïns, Josep Maria Castanyer, explica que la presència de Pont Major a Temps de Flors genera satisfacció entre els veïns, tot i que admet que és un dels punts més allunyats del centre i, per tant, menys visitats. «La gent de Pont Major també sent seva la ciutat de Girona», remarca. També considera que una major descentralització de Temps de Flors podria tenir sentit per repartir millor l'afluència, especialment els dies punta, quan el Barri Vell queda «col·lapsadíssim». Tanmateix, Santa Eugènia participa en aquesta edició amb dues propostes de component comunitari. Una és l'homenatge floral al pedagog i educador Sebas Parra, coincidint amb la inauguració de la placeta que portarà el seu nom. L'altra és Manta de drets, un tapís col·lectiu que simbolitza la interdependència dels drets humans des d'una mirada de gènere i inclusió. A Taialà, L'aigua del silenci posa el focus en l'aigua com a bé comú i en la necessitat de tenir cura tant dels ecosistemes com del veïnatge. La proposta ha estat impulsada per grups de dones, joves, entitats i serveis de l'Esquerra del Ter. Lluny dels espais més concorreguts del Barri Vell, aquests muntatges dibuixen un altre recorregut dins Temps de Flors. Un de menys massificat, però amb veïns que també volen fer-se visibles dins la ciutat.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/05/13/els-barris-periferics-reivindiquen-seu-130153984.html>